

Holdpolgár

Miféle tájat lehet még belakni,
milyen a hely, hol élni érdemes
– egy vidék, melyen földet ér az elme,
ha végső leszállópályát keres,
túl lakhatatlan csillagok során,
terra ez vagy ahhoz sem hasonló:
zöld és fehér közti átmenetben
szórja színét majd e furcsa bolygó.
Nincs neve, és nem is kell keresni;
ki tudja, hogy itt ér-e a holnap...
Partra szállva s megpihelve végre,
nevezzük el egyszerűen Holdnak.
Ezek után kezdődhet a játék:
tegyünk bele utcát, aztán házat,
s a fontos helyek: templom és a kocsmá...
Égi puzzle lesz, tündéri látszat.
E helyen épül otthonunknak mása,
s mert honvágy öl és meglegyint a nemlét,
költöztessük át e tág vidékre
– ha nincsen jobb ötletünk – teljes Erdélyt.
A versjövő nem ismer lehetetlent.
Szabadkikötő lesz, könnyű pálya.
Lomha, nagy hajók szállítják át a
fehér és a zöld közötti sávba
minden részét, összes csomagunkat;
s ha mindenestül odaköltözött,
új bolygón, de régi kertjeinkben
nézhetünk az égre, s tudjuk, ott van:
messze hajdani önmagunk fölött.